պօլսեցիս, զոր եւ Նիկողայոս արքեպիսկոպոսն մեր ի պատանութեան իւրում յիշէ»:

1629ին Սահակ կաթողիկոս ժժդոհ Մովսէս կաթողիկոսի ընտրութենէն կը ձգտէր Թուրքիոյ հպատակ Հայերը անջատելով էջմիածնի իրաւասութենէն ենթարկել իւր իշխանութեան, որուն համամիտ եւ քաջալեր էր Ջաքարիա Վանեցի Կ. Պոլսոյ պատրիարքը: Փիլիպպոս վարդապետի ջանքերը, Սահակ կաթողիկոսը եւս կեցնել այս ընթացակարգութենէն, ապարդիւն անցած էին: Կ'երեւայ թէ այս միջոցին ազդայնոց մէջ խորհուրդ եղած է, վէճին, որ իւր հրատապ կէտին հասած էր, իրաւարար եւ համոզկեր ընտրել Ս. Աթոռը: Այս մասին տեղեկութիւններ հաղորդած է Ս. Ժողովին Յովհաննէս Մօլինոյ:

1632 Փետրուար 13ին կարդինալ Ուբալդինօ կը դեկուցանէ Ս. Ժողովին[20]. «Կ. Պոլսոյ Հայոց պատրիարքին (անչուչա պէտք է իմանալ՝ Սահակ կաթողիկոսի) եւ Պարսկաստանի էջմիածին բնակող Մովսէս կաթողիկոսի մէջ անհամաձայնութիւն ծագած է. Կ. Պոլսոյ պատրիարքը կը խորհի Թուրքերու իշխանութեան տակ ապրող Հայերը Մովսէս կաթողիկոսի հնազանդութենէն հանել եւ իրեն հպատակեցնել. երկու հայրապետաներն ալ մէտ են կաթողիկէ եկեղեցւոյ հետ միանալու»:

Առ այս կ'որոշէ Ս. Ժողովը. «Քանի որ խնդիրը Ս. Աթոռի առջեւ դրուած է, պէտք է

[20] Acta S. C., an. 1632—1633. vol. 8, p. 19.